

[Svend Heiselberg]

flytter. Hvis ATP er bedre end andre pensionselskaber, bliver de selvfølgelig i ATP, men vi skal da give dem mulighed for at flytte deres pensionsmidler over i et andet pensionselskab, hvis de ønsker det.

I øvrigt synes jeg, det er en helt urimelig behandling, ATP giver sine medlemmer. Hvis man efter at have indbetalt bidrag i op til en halv snes år går hen og dør, er det jo rent liggrøveri, der sker, for så indkasserer ATP midlerne, og ingen af de pårørende får nogen af de midler, der er blevet indbetalt. Det er da et fantastisk system, man står og forsvarer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne igen gøre opmærksom på, at det, vi behandler, ikke er et forslag om ATP, men om anbringelse af midler.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg er egentlig ked af, at vi kommer ind på den side, for der er ikke så megen tid til at besvare det her. Jeg kan helt tilslutte mig formandens bemærkninger og vil bare som svar på det spørgsmål, der blev stillet, oplyse, at jeg er bekendt med, at en enig ATP-bestyrelse – til hr. Svend Heiselbergs orientering – har fremsat og udarbejdet et forslag, som netop tager højde for det synspunkt, at boet og i hvert fald den overlevende ægtefælle naturligvis bør have udbetalt en ægtefællepension. Forklaringen er ganske kort den, at der også her er problemer med tilstrækkelig hurtigt at overføre økonomi fra én gruppe af kommende pensionister til en anden. Men vi får tid til at debattere det ved en anden lejlighed.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg vil gerne først knytte nogle bemærkninger til lovforslag nr. L 201, som er fremsat af arbejdsministeren, og kort sige, at Det Konservative Folkeparti kan støtte arbejdsministerens forslag.

Vi kender jo baggrunden for forslaget grundigt dels gennem den offentlige debat, der har været om det, dels gennem de udførlige bemærkninger, der knytter sig til lovforslaget. Vi er enige i, at der, således som reglerne er i dag, ikke er hjemmel til at iværksætte de aktiviteter, som ATP har ønsket sig. Vi er også enige i, at

den måde, hvorpå man skal løse dette problem, er at etablere en administration, der skal foregå organisatorisk og regnskabsmæssigt adskilt fra den egentlige ATP-administration, og at man gør det bedst ved, at virksomheden udøves af et selvstændigt aktieselskab, som ATP ejer. Vi synes, det er en grundig måde, man har løst ATP's forslag om at kunne yde disse former for administrative ydelser på, og vi vil som sagt arbejde for, at forslaget får en god og hurtig behandling i Folketinget.

Det andet forslag, som vi har til behandling her, og som er fra SF, er jo et meget kort, konstant og klart forslag, der gør det let at forstå, hvad det drejer sig om, nemlig en ændring af en procentsats fra 25 til 40, og at forslaget skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det kan man derfor forholde sig til relativt nemt, og jeg kan sige, at jeg synes, der er mange argumenter for, at vi ikke skal gennemføre SF's forslag. Jeg synes, man må mærke sig, at grænsen blev hævet i 1987 fra 20 til 25 pct., og dengang var der en række ordførere for forskellige partier, der gav udtryk for, at det var man egentlig også bekymret ved, men det endte det altså med, og jeg synes ikke, der nu er noget behov for, at vi yderligere sætter grænsen op.

Jeg synes også, man skal bemærke, at der ikke er tale om, at ATP har et behov for at få grænsen hævet, idet ATP ikke har ramt loftet. LD ligger tættere på loftet, men vi har i Det Konservative Folkeparti altid haft den opfattelse, at der burde være en sammenhæng mellem, hvad vi gør for ATP's og LD's vedkommende, og vi finder altså, at der ikke er nogen grund til at hæve loftet, også fordi ATP, som er den største, ikke har noget behov for det.

Det Konservative Folkeparti har ved mange lejligheder givet udtryk for, at vi ikke er tilhængere af at øge grænsen for, hvor stor en del af ATP's og LD's midler der må investeres i f.eks. aktier. Vi kan ikke rigtig se, hvad det er, man vil med det. Vil man fremme investeringerne? Det synes vi ikke rigtig man vil. Noget andet er – og det synes jeg blev meget klart udtrykt af arbejdsministeren – at vi ikke ønsker en magtkoncentration i dansk erhvervsliv; vi ønsker ikke at medvirke til, at dansk erhvervsliv ejes og styres af ganske få store bestemte fonde. Vi synes ikke, man skal have en sådan koncentration af magt og kapital. Vi har altid sagt, at vi ønskede